HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2022/822

af 18. maj 2022

om fremskyndelse af tilladelsesprocedurerne for projekter om vedvarende energi og fremme af elkøbsaftaler

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Vedvarende energi er kernen i den omstilling til ren energi, der er nødvendig for at nå målene i den europæiske grønne pagt, sikre energi til en overkommelig pris og mindske Unionens afhængighed af fossile brændstoffer og energiimport.

(2) Vedvarende energi har mange fordele for Unionens indbyggere: den bidrager til bestræbelserne på at håndtere klimaændringer og til at beskytte vores miljø, skaber vækst og beskæftigelse samt bidrager til Unionens teknologiske og industrielle lederskab og gør Unionens økonomi mere modstandsdygtig.

(3) Energisektoren tegner sig for over 75 % af de samlede drivhusgasemissioner i Unionen. Det er derfor altafgørende at fremskynde produktionen af energi fra udviklingen og udbredelsen af anlæg til vedvarende energi, for at Unionen kan nå sit 2030-mål for vedvarende energi, og for at bidrage til at nå Unionens 2030-mål om en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ([1]).

(4) En hurtig forøgelse af andelen af vedvarende energi er afgørende for at løse problemet med høje energipriser. De reducerede faste omkostninger ved vedvarende energi og de variable omkostninger tæt på nul betyder, at omkostningerne ved elektricitet fra vedvarende energikilder har været mere stabile og lavere end omkostningerne ved fossile brændstoffer. En hurtigere udbredelse af vedvarende energi vil gøre Unionen mindre afhængig af — primært importerede — fossile brændstoffer.

(5) Som det anerkendes i meddelelsen »REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser« (»REPowerEU-meddelelsen«) ([2]), er en hurtig og kraftig stigning i brugen af vedvarende energi en grundlæggende forudsætning for at mindske Unionens afhængighed af fossile brændstoffer og udfase forbruget af russisk gas REPowerEU-planen indeholder foranstaltninger til dette formål, og det samme gør det europæiske semester, i forbindelse med hvilket der fremsættes landespecifikke henstillinger om tilladelsesprocedurer, der er skræddersyet til de enkelte medlemsstaters forhold.

(6) Med REPowerEU-meddelelsen indføres også et brintfremmende initiativ, der fordobler 2030-målene for vedvarende brint for at mindske Unionens afhængighed af import af fossile brændstoffer. For at nå op på en produktion på 10 mio. ton vedvarende brint skal Unionen senest i 2030 have installeret yderligere kapacitet til produktion af vedvarende energi på 80 GW.

(7) Projekter om vedvarende energi er principielt forpligtet til at indhente tilladelse til at udføre de planlagte aktiviteter. Tilladelsesprocedurerne medvirker til at sikre, at projekterne gennemføres under sikre forhold. Disse procedurers kompleksitet, forskelligartethed og uforholdsmæssigt lange varighed udgør imidlertid en væsentlig hindring for en hurtig, nødvendig udbredelse af vedvarende energi og for at skabe et sikkert og bæredygtigt energisystem i Unionen med mere overkommelige priser.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

([2]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser (COM(2022) 108 final).

(8) Forsinkelser i behandlingen af projekttilladelser bringer en rettidig opfyldelse af energi- og klimamålene i fare og øger omkostningerne til de projekter, der er nødvendige for at nå disse mål. Forsinkelser kan også føre til, at der bygges mindre effektive anlæg til vedvarende energi som følge af dynamisk innovation.

(9) Disse hindringer blev allerede påpeget i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF ([3]), som pålagde medlemsstaterne at evaluere tilladelsesprocedurerne med henblik på at mindske de lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige hindringer for produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ([4]) indførte krav om forenkling af de administrative procedurer for projektudviklere inden for vedvarende energi. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([5]) skærper disse krav. En fuldstændig og hurtig gennemførelse af kravene i alle medlemsstater vil bidrage betydeligt til at afkorte de administrative procedurer og er en opgave, der er stærkt hastende og af højeste prioritet.

(10) Kommissionen støtter medlemsstaterne gennem instrumentet for teknisk støtte ([6]) ved at stille skræddersyet teknisk ekspertise til rådighed til udformning og gennemførelse af reformer, herunder reformer, der strømliner rammerne for godkendelses- og tilladelsesprocesser for projekter om vedvarende energi og fremmer udbredelsen af erhvervselkøbsaftaler om vedvarende energi. Den tekniske støtte omfatter f.eks. styrkelse af den administrative kapacitet, harmonisering af de lovgivningsmæssige rammer og udveksling af relevant bedste praksis.

(11) De frister for tilladelsesprocessen, der er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, finder anvendelse, uden at det berører forpligtelser i henhold til gældende EU-miljøret til søgsmål, retsmidler og andre sager ved en domstol eller ret og til alternative tvistbilæggelsesmekanismer, herunder klageprocedurer og udenretslige klager og midler, og kan forlænges med varigheden af sådanne procedurer.

(12) Den manglende offentlige accept af projekter om vedvarende energi er endnu en væsentlig hindring for deres gennemførelse i mange medlemsstater. For at afhjælpe dette bør borgernes og samfundets interessenters behov og synsvinkler tages i betragtning i alle faser af udviklingen af projekter om vedvarende energi — fra politikudvikling til fysisk planlægning og projektudvikling — og der bør tilskyndes til god praksis med henblik på at sikre en retfærdig fordeling af anlæggenes forskellige virkninger blandt lokalbefolkningen.

(13) De fleste hindringer i forbindelse med udstedelse af tilladelser til projekter om vedvarende energi og den tilhørende netinfrastruktur samt god praksis til at overvinde dem er kortlagt på medlemsstatsniveau.

(14) Administrative hindringer er blevet mere relevante på grund af forbedringerne med hensyn til andre hindringer, såsom teknologiomkostninger, der er faldet drastisk i løbet af de seneste ti år, eller finansieringsproblemer, der er afhjulpet af de faldende omkostninger og det stigende antal erhvervselkøbsaftaler om vedvarende energi.

(15) Denne henstilling tager disse spørgsmål op, og der opfordres til, at man finder løsninger inden for de eksisterende retlige rammer. EU-retten, navnlig på energi- og miljøområdet, og de forpligtelser, der følger heraf, berøres ikke af henstillingen. Unionens konkurrenceregler, navnlig artikel 101, 102 og 106 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og Kommissionens beslutningspraksis i forbindelse med håndhævelsen af Unionens konkurrenceregler berøres heller ikke af henstillingen.

(16) Sideløbende med denne henstilling er der vedtaget et lovgivningsforslag om ændring og styrkelse af bestemmelserne i direktiv (EU) 2018/2001 vedrørende administrative procedurer. Da det haster med at fremskynde udbredelsen af projekter om vedvarende energi, bør medlemsstaterne hurtigst muligt begynde at udpege egnede land- og havområder og udarbejde planer for særligt egnede områder i overensstemmelse med artikel 15b i forslaget til ændring af direktiv (EU) 2018/2001 om udstedelse af tilladelser.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

(17) Maritim fysisk planlægning er et vigtigt redskab til at udpege områder, der egner sig til fremtidig udbredelse af vedvarende energi, og til at fremme anvendelse af det maritime rum til flere formål, idet havmiljøet bevares og beskyttes. Medlemsstaterne skulle i henhold til direktivet om maritim fysisk planlægning ([7]) have vedtaget deres nationale fysiske planer for det maritime rum senest den 31. marts 2021. Kommissionen opfordrer indtrængende de medlemsstater, der endnu ikke har gennemført direktivet om maritim fysisk planlægning fuldt ud, til at udarbejde og vedtage deres nationale planer ([8]).

(18) Hindringer som følge af tilladelsesprocedurer kan også påvirke den fremtidige udbredelse af innovative dekarboniseringsteknologier, der er nødvendige for at opnå klimaneutralitet. Oprettelse af »reguleringsandkasser«, dvs. afprøvning inden for virkelighedstro rammer af innovative teknologier, produkter, tjenester eller tilgange, som ikke er i fuld overensstemmelse med de eksisterende retlige og reguleringsmæssige rammer, kan støtte innovation og lette den efterfølgende tilpasning af lovrammerne, så der tages højde for innovative teknologier.

(19) Udviklingen af projekter om vedvarende energi, der helt eller delvist finansieres gennem erhvervskøbsaftaler, vil bidrage til at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi. Erhvervskøbsaftaler giver også de endelige forbrugere direkte fordele, bl.a. ved at tilvejebringe en konkurrencedygtig og forudsigelig energipris og bidrage til dagsordenen for virksomhedernes sociale ansvar i Unionen.

(20) Trods en årlig stigning i antallet af erhvervskøbsaftaler i de seneste fem år tegner projekter om vedvarende energi, der finansieres direkte af erhvervskunder, sig kun for 15-20 % af det årlige marked. Udbredelsen af erhvervskøbsaftaler er også hovedsagelig begrænset til visse medlemsstater, til elektricitet som energibærer og til store multinationale forbrugerorienterede virksomheder.

(21) Sammen med denne henstilling stiller Kommissionen digitalt konsoliderede datasæt om en lang række relevante energi- og miljøfaktorer til rådighed gennem Energy and Industry Geography Lab ([9]) (EIGL) for at hjælpe medlemsstaterne til at udpege områder, der er særligt egnede til udbredelse af vedvarende energi med henblik på en hurtig udbredelse af nye projekter om vedvarende energi. Kommissionen har til hensigt at videreudvikle dette kortlægningsværktøj ved at indarbejde yderligere datasæt og links til medlemsstaternes digitale værktøjer til fysisk planlægning —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

DEFINITION

1. I denne henstilling og den ledsagende vejledning omfatter »projekter om vedvarende energi« produktionsanlæg til produktion af vedvarende energi som defineret i direktivet om vedvarende energi (herunder i form af vedvarende brint) samt de aktiver, der er nødvendige for anlæggenes tilslutning til nettet og for lagring af den producerede energi.

HURTIGERE OG KORTERE PROCEDURER

2. I lyset af lovforslaget om ændring og styrkelse af bestemmelserne i direktiv (EU) 2018/2001 vedrørende administrative procedurer, og uden at det berører EU-retten, bør medlemsstaterne sikre, at planlægning, opførelse og drift af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder, deres tilslutning til el-, gas- og varmenettet og selve de pågældende net samt lagringsaktiver er omfattet af den mest fordelagtige procedure, der er til rådighed i deres planlægnings- og tilladelsesprocedurer, og formodes at være af overordnet samfundsinteresse og væsentlig for den offentlige sikkerhed.

3. Medlemsstaterne bør fastlægge klare og kortest mulige frister for alle de trin, der er nødvendige for at udstede tilladelser til opførelse og drift af projekter om vedvarende energi, med angivelse af de tilfælde, hvor sådanne frister kan forlænges, og under hvilke omstændigheder. De bør fastsætte bindende maksimumsfrister for alle relevante trin i

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135).

([8]) Jf. Kommissionens rapport om fremskridtene med gennemførelsen af direktiv 2014/89/EU om rammerne for maritim fysisk planlægning (COM(2022) 185 af 3. maj 2022).

([9]) https://energy-industry-geolab.jrc.ec.europa.eu/.

proceduren for miljøkonsekvensvurdering. Varigheden af tilladelsesprocedurerne for installation af solenergianlæg i kunstige strukturer bør begrænses til højst tre måneder.

4. Medlemsstaterne bør fastsætte tidsrammer og specifikke procedureregler med henblik på at sikre effektiviteten i retssager vedrørende adgang til domstolsprøvelse for projekter om vedvarende energi.

5. Medlemsstaterne bør indføre en enkelt, samlet ansøgningsprocedure for hele den administrative procedure for ansøgning om og udstedelse af tilladelser. Samtidige ansøgninger bør prioriteres frem for sekventielle ansøgninger, hvis der kræves forskellige tilladelser, herunder til indbyrdes forbundne netprojekter.

6. Medlemsstaterne bør tillade ansøgerne at ajourføre de tekniske specifikationer for deres projekter i tidsrummet mellem ansøgningen om tilladelse og opførelsen af projekter for at fremme indførelsen af innovativ teknologi.

7. Ved gennemførelsen af disse henstillinger bør medlemsstaterne følge den praksis, der er beskrevet i kapitel I, afsnit 2, i vejledningen i bilaget til denne henstilling.

FREMME AF BORGER- OG FÆLLESSKABSDELTAGELSE

8. Medlemsstaterne bør tilskynde borgere, herunder fra lav- og mellemindkomsthusstande, og energifællesskaber til at deltage i projekter om vedvarende energi, og de bør vedtage foranstaltninger, der bidrager til, at fordelene ved energiomstillingen når ud til lokalsamfundene, og dermed øger offentlighedens accept og engagement.

9. Medlemsstaterne bør indføre forenklede tilladelsesprocedurer for energifællesskaber om vedvarende energi, herunder for tilslutning af fællesskabsejede anlæg til nettet, og nedbringe godkendelsesprocedurerne og kravene til produktionstilladelser til et minimum, herunder for producent-forbrugere af vedvarende energi.

10. Ved gennemførelsen af disse henstillinger bør medlemsstaterne følge den praksis, der er beskrevet i kapitel I, afsnit 5, litra c), og afsnit 6, litra a), i vejledningen i bilaget til denne henstilling.

FORBEDRING AF DEN INTERNE KOORDINERING

11. Medlemsstaterne bør sikre strømlining og effektiv koordinering mellem det nationale, det regionale og det kommunale niveau for så vidt angår de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder samt gældende lovgivning, bestemmelser og procedurer for godkendelse af projekter om vedvarende energi.

12. Medlemsstaterne bør tilrettelægge en kvikskranke for udstedelse af tilladelser til projekter om vedvarende energi som krævet i direktiv (EU) 2018/2001 på en sådan måde, at antallet af involverede myndigheder begrænses til, hvad der er nødvendigt, og effektiviteten maksimeres, idet der tages hensyn til offentlige ressourcer og fordelene ved at koncentrere teknologisk, miljømæssig og juridisk ekspertise.

13. Medlemsstaterne bør indføre regler, der indebærer, at manglende svar fra den eller de kompetente myndigheder inden for de fastsatte frister resulterer i accept af en given anmodning i den relevante fase af en tilladelsesprocedure for projekter om vedvarende energi (såkaldt »administrativ stiltiende accept«), medmindre myndighedernes svar er påkrævet i henhold til EU-lovgivning eller national lovgivning.

14. Ved gennemførelsen af disse henstillinger bør medlemsstaterne følge den praksis, der er beskrevet i kapitel I, afsnit 3, i vejledningen i bilaget til denne henstilling.

KLARE OG DIGITALISEREDE PROCEDURER

15. Medlemsstaterne bør give ansøgerne klare, fuldstændige og gennemsigtige oplysninger om alle krav og proceduretrin, herunder klageprocedurer, ved starten af tilladelsesproceduren for projekter om vedvarende energi.

16. Medlemsstaterne bør indføre fuldt ud digitale tilladelsesprocedurer og elektronisk kommunikation som erstatning for brugen af papir. Relevante oplysninger bør gøres centralt tilgængelige for projektudviklere som en del af en onlineprocedurehåndbog, der også indeholder skabeloner til ansøgninger, miljøundersøgelser og -data samt oplysninger om mulighederne for offentlig deltagelse og administrative gebyrer.

17. Ved gennemførelsen af disse henstillinger bør medlemsstaterne følge den praksis, der er beskrevet i kapitel I, afsnit 3, i vejledningen i bilaget til denne henstilling.

TILSTRÆKKELIGE MENNESKELIGE RESSOURCER OG FÆRDIGHEDER

18. Medlemsstaterne bør sikre, at de tilladelsesudstedende instanser og miljøvurderingsmyndighederne råder over tilstrækkeligt og passende personale med relevante færdigheder og kvalifikationer.

19. Medlemsstaterne bør udnytte de EU-finansieringsmuligheder og nationale finansieringsmuligheder, der er til rådighed til opkvalificering og omskoling, navnlig på regionalt og lokalt plan, og overveje at oprette en alliance om sektorsamarbejde om kvalifikationer for at afhjælpe mangler i kvalifikationerne hos det personale, der arbejder med tilladelsesprocedurer og miljøvurderinger.

20. Ved gennemførelsen af disse henstillinger bør medlemsstaterne følge den praksis, der er beskrevet i kapitel I, afsnit 4, i vejledningen i bilaget til denne henstilling.

BEDRE KORTLÆGNING OG PLANLÆGNING AF LOKALITETER TIL PROJEKTER

21. Medlemsstaterne bør hurtigt udpege passende land- og havområder til projekter om vedvarende energi, der er i overensstemmelse med deres nationale energi- og klimaplaner og deres bidrag til at nå det reviderede 2030-mål for vedvarende energi. Som led i denne kortlægningsproces bør der udpeges begrænsede og klart afgrænsede områder, der anses for særligt egnede til udvikling af vedvarende energi, idet man så vidt muligt undgår miljømæssigt værdifulde områder og bl.a. prioriterer nedbrudte arealer, der ikke kan anvendes til landbrug. Med henblik herpå opfordres medlemsstaterne til at gøre brug af de ajourførte datasæt, der findes i Energy and Industry Geography Lab (»EIGL«) ([10]).

22. Medlemsstaterne bør begrænse udpegningen af »udelukkede områder«, hvor vedvarende energi ikke kan udvikles, til det nødvendige minimum. De bør fremlægge klare og gennemsigtige oplysninger med en begrundelse for restriktionerne, der har at gøre med afstanden til boligområder og militære eller civile luftfartsområder. Restriktionerne bør være evidensbaserede og udformet på en sådan måde, at de opfylder deres tilsigtede formål og samtidig sikrer, at der er mest mulig plads til rådighed til udvikling af projekter, idet der tages hensyn til andre begrænsninger i den fysiske planlægning.

23. Medlemsstaterne bør strømline kravene til miljøkonsekvensvurderinger af projekter om vedvarende energi i det omfang, det er juridisk muligt, idet de anvender eksisterende teknisk vejledning om, hvordan udbredelsen af vedvarende energi kan forenes med Unionens miljølovgivning, og integrerer miljøkonsekvensvurderingen og andre relevante miljøvurderinger i en fælles procedure. Medlemsstaterne bør anvende »scoping« ([11]) på en systematisk måde eller gøre det obligatorisk for at forbedre kvaliteten af miljøkonsekvensvurderingen.

([10]) https://ec.europa.eu/energy-industry-geography-lab.

([11]) Scoping betyder, at der afgives en udtalelse om omfanget og detaljeringsgraden af de miljøoplysninger, der skal forelægges i form af en miljøkonsekvensvurdering.

24. Medlemsstaterne bør sikre, at drab eller forstyrrelse af enheder af vilde fugle og beskyttede arter i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF ([12]) ikke udgør en hindring for udviklingen af projekter om vedvarende energi, ved at kræve, at sådanne projekter, hvor det er relevant, integrerer afbødende foranstaltninger for effektivt at forebygge drab eller forstyrrelse, ved at overvåge foranstaltningernes effektivitet og ved, i lyset af de oplysninger, der er indhentet ved overvågningen, at træffe yderligere foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre, at der ikke er nogen væsentlig negativ indvirkning på bestanden af de pågældende arter. Hvis disse forholdsregler er truffet, bør utilsigtet drab eller forstyrrelse af individuelle enheder ikke betragtes som forsætlig og bør derfor ikke være omfattet af artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ([13]).

25. Medlemsstaterne bør tilskynde til, at offentligheden tidligt inddrages i fastlæggelsen af fysiske planer, fremme anvendelsen af lokaliteter til flere formål og sikre gennemsigtighed med hensyn til, hvor og hvordan projekter om vedvarende energi må opføres eller installeres, herunder mindre anlæg på kommunalt plan. Medlemsstaterne bør tilstræbe en koordineret planlægning af netkapaciteten og kapaciteten til produktion af vedvarende energi på alle niveauer, herunder i forbindelse med regionalt samarbejde.

26. Ved gennemførelsen af disse henstillinger bør medlemsstaterne følge den praksis, der er beskrevet i kapitel I, afsnit 5, i vejledningen i bilaget til denne henstilling.

LETTERE NETTILSLUTNING

27. Medlemsstaterne bør gennemføre langsigtet netplanlægning og -investering i overensstemmelse med den planlagte udvidelse af produktionskapaciteten for vedvarende energi under hensyntagen til den fremtidige efterspørgsel og målet om klimaneutralitet.

28. Medlemsstaterne bør indføre forenklede procedurer for opgradering af eksisterende anlæg til produktion af vedvarende energi, herunder strømlinede procedurer for miljøvurdering, og vedtage en forenklet anmeldelsesprocedure for anlæggenes tilslutning til nettet, i tilfælde hvor der ikke forventes væsentlige negative miljømæssige eller sociale virkninger.

29. Medlemsstaterne bør sikre, at systemoperatørerne i) anvender en gennemsigtig og digital procedure for ansøgning om nettilslutning, ii) stiller oplysninger til rådighed om netkapaciteten og iii) udnytter netkapaciteten bedst muligt, ved at det tillades, at den anvendes af kraftværker, der kombinerer flere komplementære teknologier.

30. Medlemsstaterne bør skabe retssikkerhed omkring omlægning af brugen af naturgasrørledninger til brint ved klart at angive, hvilke tilladelser der vil være nødvendige, og tillade, at eksisterende tilladelser opretholdes.

31. Ved gennemførelsen af disse henstillinger bør medlemsstaterne følge den praksis, der er beskrevet i kapitel I, afsnit 6, i vejledningen i bilaget til denne henstilling.

INNOVATIVE PROJEKTER

32. Medlemsstaterne opfordres til at indføre »reguleringssandkasser« med henblik på at indrømme målrettede undtagelser fra de nationale, regionale eller lokale retlige eller reguleringsmæssige rammer for innovative teknologier, produkter, tjenester eller tilgange for at lette udstedelsen af tilladelser og dermed støtte udbredelse og systemintegration af vedvarende energi, lagring og andre dekarboniseringsteknologier i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

([12]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7).
([13]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

FREMME AF ELKØBSAFTALER

33. Medlemsstaterne bør hurtigt fjerne alle uberettigede administrative eller markedsmæssige hindringer for erhvervskøbsaftaler, navnlig for at fremskynde udbredelsen af erhvervskøbsaftaler om vedvarende energi blandt små og mellemstore virksomheder.

34. Medlemsstaterne bør udforme, planlægge og gennemføre støtteordninger — og oprindelsesgarantier — på en sådan måde, at de er forenelige med, supplerer og muliggør erhvervskøbsaftaler om vedvarende energi.

35. Ved gennemførelsen af disse henstillinger bør medlemsstaterne følge den praksis, der er beskrevet i kapitel II i vejledningen i bilaget til denne henstilling.

OVERVÅGNING, RAPPORTERING OG REVISION

36. Medlemsstaterne bør oprette et kontaktpunkt, der får til opgave regelmæssigt at overvåge de vigtigste flaskehalse i tilladelsesprocessen og løse de problemer, som projektudviklere inden for vedvarende energi støder på.

37. Første gang i marts 2023 og derefter hvert andet år bør medlemsstaterne som led i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, der skal forelægges i henhold til artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ([14]), meddele Kommissionen alle tilgængelige detaljerede oplysninger om, hvordan det går med gennemførelsen af denne henstilling.

38. Kommissionen vil vurdere gennemførelsen af denne henstilling to år efter dens vedtagelse og tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger i lyset af de oplysninger, som medlemsstaterne har indsendt.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Kadri SIMSON
Medlem af Kommissionen

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).